

landbrugets forhold og en klar holdning til fiskeriets forhold.

Overordnet er det Dansk Folkepartis holdning naturligvis, at såvel landbrug som fiskeri skal gøres frit. Der var på et tidspunkt, hvor man ikke havde en selvforsyningsgrad, der var tilstrækkelig, en baggrund for at lave den støttepolitik specielt for landbruget, som vi kender i dag, men den baggrund er der ikke længere. Derfor må udgangspunktet nu være, at såvel landbruget som fiskeriet skal gøres til frie og selvhjulpne erhverv.

Den enkelte landmand og fisker skal simpelt hen igen kunne føle et selvverd ved sit erhverv, og det kræver naturligvis et markant brud med den politik, der føres for indenværende. Det kræver både ændringer i den offentlige støtte, og det kræver ændringer i den politiske styring, som udøves i forhold til både landbrug og fiskeri.

Det er klart, og det erkender vi også i Dansk Folkeparti, at al støtte eksempelvis til landbruget naturligvis ikke kan være væk i morgen. Det siger sig selv. Det er også lige så klart, at Danmark ikke isoleret skal give danske landmænd og fiskere markant anderledes vilkår end dem, der gælder for de nævnte erhvervs konkurrenter.

Hvis vi deler det op på de to erhverv, så handler det jo om for fiskeriets vedkommende, at man mindsker den politiske styring. Det er naturligvis det primære for fiskeriets vedkommende, så der kan ske en bedre tilrettelæggelse i erhvervet.

For landbruget drejer det sig om et opgør med den planøkonomiske og politiske styring, der finder sted dér.

Hvordan gør vi det så? Ja, det er jo ikke enkelt, og der er ingen isolerede løsninger. Der er ikke nogen løsning med to streger under, som er det rigtige facit, men vi bliver nødt til at give nogle bud på det, så vi kan komme videre.

WTO-arbejdet er bestemt, som det også har været nævnt allerede nu fra en række ordføreres side, en vej at gå. Det er også en vej gå, der virker mest retfærdig for den enkelte landmand, og på den måde etablerer man mere liberaliserede vilkår på verdensplan.

Danmark skal naturligvis fortsat knokle på for at få liberaliseret via WTO på verdensplan, men for os at se kan det ikke stå alene. Dansk Folkeparti mener også, at vi i Danmark skal presse på for at få ændringer i EU uafhængigt af de forhandlinger, der finder sted i WTO. For os

at se kunne det være en start, at man gik væk fra den producentfikserede støtte til en eksportfikseret støtte alene på et niveau som aftalt i de internationale aftaler, så man i højere grad målrettede støtten på selve eksportdelen. Det kender man i høj grad fra USA, hvor man i øvrigt har et mere frit erhverv.

Efter vores opfattelse vil der også være områder, når man tager de enkelte støtteområder, hvor en afvikling af landbrugsstøtte vil kunne ske gennem en engangskompensation til de berørte landmænd. Det kan f.eks. være tanken inden for mælkekvotesystemet. Mælkekvoterne er jo kapitaliserede i form af højere jordpriser og højere priser for de enkelte bedrifter, og derfor kunne det være en idé, at man i et hug afskaffede mælkekvotesystemet og gav en engangskompensation for de ændrede priser, der naturligvis ville komme ud af det.

I forhold til det dagsordensforslag, som er fremsat af Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, og de kommentarer, som Venstre og De Konservative brugte som baggrund for at afvise det, vil jeg sige, at det naturligvis er vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi opretholder målet om det frie landbrugserhverv. Derfor forstår jeg ikke helt baggrunden for at afvise dagsordensforslaget, for i og med det er vigtigt, at målet fastholdes, så siger det jo også sig selv, at eksempelvis engangskompensationer eller andre meget korte overgangsordninger kan komme på tale.

Det afgørende er jo, at vi ikke erstatter støtte-systemerne til landbrugssektoren med andre nye permanente støtteordninger, og det, jeg hører ligger specielt i Venstres afvisning af det dagsordensforslag, der ligger, er, at man ønsker at opretholde muligheden for, at man fjerner nuværende landbrugsstøtteordninger, men erstatter dem med andre permanente støtteordninger. Det synes jeg er uheldigt, for jeg ser ikke nogen konflikt mellem det dagsordensforslag, der er fremsat, og så tanken om, at man f.eks. giver landmænd en engangskompensation, når man fjerner landbrugsstøtteordninger, eller andre meget korte overgangsordninger. Men det afgørende er jo selvfølgelig for os som forslagsstillere, at målet fastholdes, nemlig at støtteordningerne helt skal forsvinde.

I forhold til den diskussion, der har været under debatten omkring EU og EU's udvidelse, vil jeg gerne sige, at det for Dansk Folkeparti er nødvendigt, at man før en stor udvidelse af EU med måske 10-12 nye medlemslande, reforme-